

Az Evangéliumi Aliansz hírlevele

2021. PÜNKÖSD

A pünkösöd: megvalósulás

Pál apostol szerint a Sátán a világosság angyalává változtatja magát (2Kor 11,14). Illúziót kelt, plagizál, majomkodik, és ha kell, teologizál. Sokakat megtéveszt. Mit tett a pünkösddel, a MEGVALÓSULÁS ünnepével? Lehangelő, riasztó, amit láthatunk szélsőséges, rajongó „karizmániás” irányzatoknál vagy a túlságosan is józan antikarizmatikusoknál.

Nem adjuk oda a legdrágábbat a nagy „bibliatudósnak”, az ördögnek!

Az idei pünkösöd igéjében (Jn 14,23–31) ezt olvassuk: „Ha valaki szeret engem, az megtartja az én ígémet.” A pünkösöd, a kitöltetés nem állandósult extázis, hanem Jézus igéjének megtartása, megcselekvése a hétköznapiakban. Vagyis MEGVALÓSULÁSA mindannak, amit Jézus tanított, cselekedett, ajándékozott.

„A Szentlélek, akit az én nevemben küld az Atya, ő tanít majd meg titeket mindenre.” (Jn 14,26) A LÉNYEGRE, az ÉLET TELJESSÉGÉRE, az Isten és az ember szeretetére és tiszteletére, a naponkénti kereszthordozásra embertársainkért.

(Folytatás a következő oldalon.)

(Folytatás az előző oldalról.)

„A világon nyomorúságatok van, de bizzatok: én legyőztem a világot.” (Jn 16,33) A rajongás azt jelenti, hogy nem számolok józanul azzal, hogy a világ tövissel, gyűlölettel fizet a Megváltónak a megváltásért, és mindazoknak, akiknek életében és élete által a megváltás VALÓSÁGGÁ válik. „Ne nyugtalankodjék a ti szívetek: higgyetek Istenben, és higgyetek énbennem.” (Jn 14,1)

A Szentlélek azt ajándékozza nekünk – ha elfogadjuk –, amire magunktól a bűn rontása miatt nem vagyunk képesek: a hitet, a döntést Isten mellett és a MEGVALÓSULÁST. A Lélek ajándéka, hogy ki tudom mondani: IGEN, ATYÁM.

Szeverényi János

Ha nincs mennyei látás, a nép elvadul, ha pedig megtartja a törvényt, ó mely igen boldog

(Példabeszédek 29, 18)

Ebben az ószövetségi igében alapjában minden benne foglaltatik, ami az Újszövetség világában, az Úr Jézus Krisztus tanításában és később a Szentlélek munkája nyomán kibontakozik és kiteljesedik.

Két hatalmas üdvtervi tényre utal ez az ige: először a Kijelentés, a reveláció valóságára, melyben Isten megfogalmazza számunkra a bűn miatti végzetes állapotunkat, és az Ő szabadításának tervét.

Tehát azt, amit az egész Biblia hitelesen magába foglal, mely Istentől ihletett, s melyben nem válogathatunk filozófiai, kultúrtörténeti és racionális vakságaink és szívünk óemberi kívánságainak megfelelően, a világ standardját követve. Ezt azért fontos hangsúlyoznunk, mert az isteni kijelentés mindenkor, részben botránkozásként, részben bolondságként fog megjelenni. Mindig az elviselhetetlen lemaradottságot, a „napra, a kurzusra, a modern világlátásra” nézve hasznavehetetlen, sőt minden „jövőt formáló” kibontakozásnak akadályozójaként kap megítélést. Ez a szemlélet általában először intellektuális és racionális, majd akár „teológiai” síkban, de a bűn megnövekedésekor, hatalmas ideológiai, szellemi áramlatokban jelenik meg. Ilyenkor a pénz, a pártok, a kormányok, a titkosrendőrség, a terror eszközeivel is harcolva az Ige és az azt befogadók ellen. Egy mondatban összefoglalva: *az emberi értelmet meghaladó isteni kijelentés nincs is, senki ne akarja azt állítani, hogy ez van, és különösen ne akarja senki modern kora mértékének vallani.*

Másodszor: ebben a mennyei kijelentésben benne foglaltatik, hogy ez prófétai úton Isten választott és elhívott szolgálattevőin keresztül jut el hozzánk, akik „látók, hallók és szólók lettek”, akik ha nem hamisak voltak, ez többnyire az életükbe

is került. A nevesített „nagy és kis prófétákon túl” Isten azután ezt a szolgálatot ki akarja terjeszteni az igehírdetőre, a bizonyoságtévőre, a cselekedetekkel s akár csak néhány szóban üzenetet tovább adó szolgálóra, gyermekeire, népére, egyházára. Az ószövetségi próféták után az újszövetségi, az apostolok is mind behaltak ebbe a szolgálatba (János kivételével).

Már most, akinek Isten az átlagot meghaladó hosszabb életidőt adott, akkor mi a XX. században mindnyájan megtapasztalhattuk a mennyei látással kapcsolatos fenntebb leírt ellenállás minden változatát. A különböző színekben – barna, vörös – és irányokból támadó démoni hullámveréseket, s a közöttük az ikertestvériségig menő hasonlóságot is szemlélhettük. Az ebből következő világtragédiát előbb elfelejtve, majd letagadva Európában, de más földrészeken is a hazudozás széles mezejére lépve, a szabadság és kiteljesedés jelszava alatt a normálistól az abnormis, az elmebetegség irányába törekszünk jelentős fórumokon hatalmas léptekkel előremozdulni.

Az elvadulás az utcákon kezdődött, de elérte a családot, az oktatást az óvodától kezdve, a teremtési rendnek megtámadását és örökségben kapott értékrendünk át-lépését és félretételét.

Valamilyen szinten mindnyájan vétkessé válhatunk ebben, vagy ténylegesen, vagy engedélyezve mindent és felelőtlenül viselkedve. Igaz lesz, hogy „vétkek között cinkos, aki néma”!

Ebben a helyzetben emlékeztet a fenti ige a boldogság, a megáldatás lehetőségére, az isteni kijelentés törvényére, az evangélium gyógyító, szabadító erejére. És ebben a helyzetben kell megragadnunk a Lélek ígétét, újjászüelő kegyelmét, a mindnyájunk számára megígért újrakezdés lehetőségének nagy ajándékát. Isten Jézus Krisztusban adott és kiáradt szeretetének kisugárzását és gyakorlását környezetünkben. A vigasztalás és gyámolítás szolgálatát, és bosszúállás helyett a békesség útjának felismerését. Tehát külön-külön és együtt, a felénk hangzó mennyei kijelentés meghallását, felismerését és a szolgálat útján történő áldássá tételét egész Nemzetünk, de Európa számára is.

Őrallás Németországban

A Biblia és Hitvallás Hálózat (Netzwerk Bibel und Bekenntnis – NBB) 2016. január 23-án Ulrich Parzany evangélikus lelkész és teológus kezdeményezésére jött létre Kasselben. Az alapító találkozón hatvanöt vezető egyházi személyiség vett részt.

Az NBB alapításának közvetlen előzménye egy vita volt. A vitát a Német Evangéliumi Aliansz (DEA) akkori elnökének, *Michael Diener*nek egy nyilatkozata váltotta ki. A fókuszban a bibliaértelmezés mai kérdései álltak, elsősorban etikai vonatkozásban. Diener a *Die Welt*ben engedékenyebben nyilatkozott például a homoszexualitás egyházi megítélésével kapcsolatban. Parzany az interjúra nyílt levélben válaszolt. Ezt követően alakult meg az NBB.

A hálózatnak jelenleg 2835 regisztrált tagja van. Magánszemélyek mellett gyülekezetek, szervezetek, külföldi állampolgárok is tagjai lehetnek a hálózatnak.

Az alapítók egy kommunikációban fogalmazták meg elveiket. Megállapították többek közt, hogy a protestáns egyházakban egyre inkább megkérdőjeleződnek a keresztyén hit alapjai:

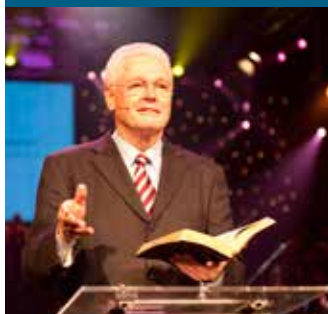
- a Bibliának mint Isten szavának, a hit és az élet legmagasabb normájának a tekintélye;
- hogy Jézus Krisztus az egyetlen út az üdvösséghez;
- hogy Isten megbékéltette a világot önmagával Jézus kereszthalála és feltámadása által;
- hogy a férfi és a nő közössége a maga polaritásával együtt is az istenképmásról adott isteni kinyilatkoztatás része;
- s hogy Isten parancsolatai a mai keresztyének és közösségek életének is érvényes mércéje.

Az NBB sokféle korszerű módon képviseli hitvédelmező álláspontját.

Megállapították, hogy növekszik a zavarodottság a gyülekezeti tagok közt, mert a különböző tartományi egyházak zsinatai, vezetői sorra a Szentírással és hitvallási iratokkal ellentétes döntéseket hoznak olyan kérdésekben, mint az egynemű párok egyházi esküvője vagy megáldása, a genderideológia egyházi megítélése vagy a vallások (például keresztyén és iszlám) egymás közti párbeszéde.

Az NBB ökumenikus szervezet, alapként tiszteli a három ógyházi hitvallást (Apostoli hitvallás, Niceai hitvallás és Athanaszioszi hitvallás), valamint a taggyházak elfogadott hitvallásait. Mindezek mellett azonban különösen is hálásak az Evangéliumi Aliansz tiszta hitértelmezéséért. Vallják a Szentírás Istentől való ihletettségét, mert az teljesen megbízható és a hitkérdésekben ma is tiszta eligazodást adó legfelsőbb tekintély. Továbbá:

- meggyőződésük, hogy Jézus Krisztus embermentő szeretete minden embernek szól, de elsőként a zsidóknak (Róm 1,16);
- ellentmondanak minden olyan hamis tanításnak, miszerint más úton-módon is lehetne üdvösségre jutni;

Ulrich Parzany ismert evangélikus lelkész, teológus. 1941-ben született Essenben. Lutheri teológiát tanult Wuppertalban, Göttingenben, Tübingenben és Bonnban. Kezdő lelkészként a jeruzsálemi német evangélikus gyülekezetben szolgált, majd ifjúsági lelkész lett Essenben. 1984-től 2005-ig a német KIE (Keresztyén Ifjúsági Egyesület – CVJM) főtitkára volt. Magyarországon elsősorban a ProChrist nemzetközi evangelizációs mozgalom igehirdetőjeként lett ismertté. Nyugdíjas, Kasselben él.

- ellentmondanak minden olyan hamis tanításnak, miszerint csupán a keresztség által, de élő hit nélkül nyerhetn el az ember az üdvösséget (Mk 16,16);
- meggyőződésük, hogy Isten kinyilatkoztatása szerint az ember Isten képmásának teremtett, és a férfi és a nő a maga közösségében az istenképmás része, ahogyan ezt Jézus Krisztus is hangsúlyozza (1Móz 1,26–28; Mt 19,4–6);
- ellentmondanak annak a hamis tanításnak, miszerint azonos nemű párkapcsolatok megfelelnek Isten akaratának, és az egyház részéről áldásban részesülhetnek.

A Netzwerk Bibel und Bekenntnis közel öt éves tevékenysége során számtalan kérdésben foglalt állást. Mondhatni, rajta tartja az ujját elsősorban a németországi keresztyénység ütőerén, és reagál, amint szükségét látja. Tagjai sorában vannak teológusok, tanárok, professzorok és egyszerű egyháztalagok. Vitákat, konferenciákat szerveznek, előadásokat és videókat készítenek és osztanak meg – sokféle korszerű módon képviselik hitvédelmező álláspontjukat.

Mindenekelőtt azonban bátorítani és buzdítani szeretnének. Buzdítani a gyülekezeteket, az egyes keresztyéneket a bátor kiállásra, a hitvalló keresztyén életre. Meggyőződésük, hogy nem szabad hallgatni akkor, amikor kiáltani kell. Nem mentek el szó nélkül a meghurcolt brémai evangélikus lelkész, *Olaf Latzel* ügye mellett sem – korrigálták a nem minden esetben korrekt tájékoztatást.

Ebben a bátorító szellemben fogant a szervezet legutóbbi nyilatkozata is, az úgynevezett Kasseli memorandum (lásd Kasseler Memorandum 2020, amely *Stimme sein und stärken – Szólni és erősíteni* – címen jelent meg). A terjedelmi korlátok miatt most csak a dokumentum néhány fontos pontja álljon itt:

- **Szólni és bátorítani akarunk.** Erősíteni akarjuk a bibliai tanítással a keresztyéneket, hogy el tudjanak igazodni. Hogy világosan lássanak, és ellenálljanak a kísértésnek: ne a korszellem szabja meg a Biblia tanítását.

- **Hit és hitvallás összetartoznak.** Hitünk megvallása nem valami mellékes dolog. Jézus Krisztus mondja (Mt 10,32–33): „Aki tehát vallást tesz rólam az emberek előtt, arról majd én is vallást teszek mennyei Atyám előtt,

aki pedig megtagad engem az emberek előtt, azt majd én is megtagadom mennyei Atyám előtt.”

– **Egység és hitvallás összetartoznak.** A Krisztusról szóló tiszta hitvallás és a keresztyének egysége ugyanazon érem két oldala. Ahol már nem a központi hitkérdésekről van szó, ott az egyházak polarizálódnak különböző aktuális politikai kérdésekben. Jézus Krisztus az alap, nála találunk egységet.

– **A hitvallás célja az evangelizáció.** Mi minden emberben Isten által szeretett társunkat látjuk, akit Isten örök üdvösségre akar megmenteni, s akiért Jézus Krisztus meghalt a kereszten. Isten meghívását kell tolmácsolnunk mindenki felé. Ahogy Pál apostol írja: Isten „azt akarja, hogy minden ember üdvözljön, és eljusson az igazság megismerésére. Mert egy az Isten, egy a közbenjáró is Isten és emberek között, az ember Krisztus Jézus, aki váltságul adta önmagát mindenkiért, tanúbizonyságul a maga idejében.” (1Tim 2,4-6)

Lupták György

*A Netzwerk Bibel und Bekenntnis német nyelvű honlapja:
www.bibelundbekenntnis.de*

„Nem hatalommal és erőszakkal, hanem az én lelkemmel!” [Zakariás 4,6]

Sokszor kell a mostani időkben erre a vasárnapi iskolában „aranymondásként” megtanult, jól ismert igeverst gondolnom. Olyan sok minden történik velünk napjainkban, mely dolgok szokatlanok, újak, és megoldásuk, feldolgozásuk nincs igazán a mi hatalmunkban. Elég, ha a vírusra és annak következményeire gondolunk: bezártan, a közösségtől elszigetelődve, annak személyességétől megfosztva, a valóságos világtól elszakadva egy virtuális/látszólagos világban éljük életünk egy jelentős részét. Az online tanítás/tanulás és az otthonról végzett munka következtében, másoktól elválasztva élünk, emberközeli biztató tekintetek, arckifejezések, gesztusok visszajelzése nélkül. – Nem találkozhatunk zavartalanul, nem tervezhetjük a programjainkat úgy mint korábban, nem rendezhetjük életünket a korábbi szabadságunk szerint. – És ekkor még nem is beszéltünk a betegség fenyegető közelségéről, a naponta hallható veszteségekről, közeli és távoli ismerőseink, rokonaink, barátaink esetleges megbetegedéseiről. De említhetnénk további megoldhatatlannak látszó problémákat: migrációt, keresztényüldözést, terrorizmust, visszafordíthatatlannak látszó föld-víz-levegő szennyeződéseket, természeti csapásokat.

Hogyan fognak ezek a kérdések megoldódni? Szeretnénk mindent megtenni, hogy visszanyerjük a régi életünket, kapcsolatainkat. – Pünködsdi üzenetünk van: „Nem hatalommal és erőszakkal, hanem az én lelkemmel”. – Igénk az Ószövetség

egyik prófétai látomásához kapcsolódik. (Csodálatos arany lámpatartó, rajta lámpás, azon 7 mécses, minden mécsesben 7 kanóc, mely a magyarázat szerint az Úr szeme. Mellette, két oldalról két olajfa – mely a felszentelteket jelentené: a királyvilági és a papi-lelki hatalmat, kik őrzik a „mindenlátó” lámpást.) A helyzet amiben megszólal ez üzenet: Isten Zakariás prófétán keresztül a templomot újjáépíteni szándékozó Zorubbábelnek szól

elsősorban. A lerombolt salamoni templom helyén új templom épül, mely alapjait tekintve is kisebb a korábbinál és az anyagi lehetőségek is korlátozottak. – Ennek ellenére – szól a prófétai üzenet – „nem szabad és nem lehet az építkezésnél a politikai hatalom igénybevételével számolnia” a babilóniai hatalom által hivatalba helyezett Zorubbábel helytartónak, mint ahogy ez az első templom építésekor történt Dávid és Salamon idejében. De számíthat a templomépítő Isten Lelkének támogatására, aki az egész népet készséggé és képessé teszi arra, hogy Isten háza általuk megépíttessék. – Sokszor képesnek gondoltuk és gondoljuk magunkat arra, hogy nagy terveket megvalósítsunk, problémákat megoldjunk. Fiatalos hévvel szólva: nincs előttünk semmilyen gát, mely megakadályozhatna Istenért, Krisztusért, felebarátainkért való szolgálatunkban, munkálkodásunkban. – Mindezt azonban igazán megoldani, a munkát maradéktalanul elvégezni nem fogjuk tudni „erőből”, „hatalommal-erőszakkal” kapcsolatainkban, viszonyainkban, magunkat is „megerőszkolva – rászorítva – magunkból kiprészelve”. Ehhez isteni segítségre van szükségünk. És Isten készséget adja a Szentlélekét mindazoknak, akik kérik azt Tőle. (Lk 11,13)

Igen, most a Szentlélek minden neki engedő lélekre való kitöltését ünnepeljük. Ez a Lélek az erőnek a szeretetnek és a józanságnak Lelke (2Tim 1,7). Aki mindenben a mi segítségünkre van. Aki képessé tehet hatalmas dolgok elvégzésére (Jn 14,25–27). Aki ebben a mai, sokszor elkedvetlenítő, életkedvünket, örömünket is elrabló időkben is képessé tesz bennünket feladataink elvégzésére, szolgálataink első békeséggel való megtételére, a szeretet Lélek által való megélésére és a jó szívvel elvégzett munka örömeinek, felszabadultságának megtapasztalására. Mert a munkát a feladatot nem mi végezzük el, hanem a Lélek, akinek erre hatalma van. – És még egy nagyon fontos megfigyelés mindehhez. Nem a sikeresen elvégzett feladat felett érzett örömben részesülünk ilyenkor, hanem a bennünket betöltő Szentlélek által, az öröm úgy terem mint egy gyümölcs a mindennapi életünkben is (Gal 5,22). Isten Lelke a szabadság Lelke (2Kor 3,17). Tehát nem erőből, nem erőszakkal, nem félelmet keltve, hanem munkálkodjunk hittel, Lélektől támogatva, szeretettel, örömben (Gal 5,8).

Szuhánszky T. Gábor

Aliansz teológiai műhely

Az elmúlt időszakban olyan idők köszöntöttek ránk, melyek átformálták életünk kereteit. A COVID-19 kapcsán hozott rendelkezések nagy hatással vannak ránk, személyes és családi vonatkozásban egyaránt, nem csupán egészségügyi, de társadalmi, kulturális, oktatási és gazdasági területeken is. A híradásokban, világszerte és országos szinten, nap mint nap a fertőzöttek és az ebben meghaltak számát hallhatjuk és a védekezésre szóló felhívások is elhangzanak. Sokak szívét félelem tölti el, családtagjaink hálnak meg kórházban, magányosan, mert nem engednek be bennünket hozzájuk. Növekszik a családi erőszak, válások és öngyilkosságok száma is, és több fronton is megosztottak vagyunk.

De éppen ebben a helyzetben, amikor a legnagyobb a kilátástalanság, az emberek felismerhetik és elismerhetik, hogy szükségben vannak, és szabadítóra van szükségük. Mint Egyház, azért imádkozunk és teszünk, hogy az emberek meghallhassák és befogadhassák a jó hírt, Jézus Krisztus evangéliumát.

Az utóbbi időkben nem csupán egyházi körökben, de tudományos berkekben (főleg természetvédelmi, környezetvédelmi vonalon) a világi médiában és a közbeszédben is sokszor hallani az „utolsó idők” kifejezést, és akár a „nem sok van már hátra”, akár pedig az „erre sürgősen megoldást kell találnunk” fordulatokat. Mít ír erről Isten Igéje? Hol tartunk? Milyen hozzáállást kell tanúsítanunk? Mint evangéliumi hívőknek, mi a feladatunk, küldetésünk a mai időkben?

Ezekre a kérdésekre kerestük a biblikus választ, igei alapú eligazítást, mennyei iránymutatást, Evangéliumi Alianszunk teológiai műhelyén, melyre online formában került sor 2021. április 12-én, hétfőn, 9.00–12.00 közötti időben. Első előadónk Ittész István, evangélikus lelkész volt, akinek az előadását itt olvashatjuk:

És nem vettek észre semmit...

Valóban az utolsó időkben élünk?

Jézus Krisztus mennybemenetele óta a keresztyének várják Jézust, hiszen megígérte, hogy visszajön. Az angyalok is azt mondják a mennybe révedt tekintetű tanítványoknak: „...úgy jön el, ahogyan láttátok őt felmenni a mennybe” (ApCsel 1,11).

Kétezer év óta sokszor éltek át emberek „apokaliptikus” időköt, és úgy gondolták, hogy ez már a világ vége. Amikor az Úr a jeruzsálemi templom pusztulásáról szól, tanítványai azonnal a világ végéről érdeklődnek, hiszen egy zsidó ember számára az a „világ vége”, ha ez a csodálatos templom megsemmisül.

Öt éves voltam. Az ároksparton ültünk és egy elsős gyereket hallgattunk szájta-va, aki az éppen Hirosimára ledobott atombombáról tartott nekünk, kicsiknek „előadást”. Akkor még a városban voltak a szovjet csapatok, sokszor hallottuk a felnőt-

tektől, hogy „ez már a világ vége”, hiszen az atom-világháború réme fenyegette az egész emberiséget egy még véget sem ért világegés után. Azóta is mennyi borzalom történt! Vannak, akik azt kérdik, hogy meddig tűr még az Isten? Mások gúnyolódnak: Hiába várjátok a ti Jézusotokat! Már Péter apostol is utalt erre: *„Tudjátok meg elsősorban azt, hogy az utolsó időkben csúfolódnak támadnak, akik mindenből gúnyt űznek, akik saját kívánságaik szerint élnek, és ezt kérdezzetik: »Hol van az Ő eljövételének ígérete?» ...Nem késlekedik az Úr az ígérettel, amint egyesek gondolják, hanem türelmes hozzátok, mert nem azt akarja, hogy némelyek elvesszenek, hanem azt, hogy mindenki megtérjen. De el fog jönni az Úr napja, mégpedig úgy, mint a tolvaj, amikor az egek recsege-ropogva elmúlnak, az elemek égve felbomlanak. ... Milyen szentül és kegyesen kell nektek élnetek, akik várjátok és siettetitek az Isten napjának eljövetelét!”* (2Pt 3,3-4.9-11)

Az utolsó idők Jézus Krisztus eljövetelével már elkezdődtek: *„Most azonban egyszer jelent meg az idők végén, hogy áldozatával eltörölje a bűnt. ... Másodszor majd a bűn hordozása nélkül fog megjelenni azoknak, akik várják őt üdvösségükre.”* (Zsid 9,26.28)

Az idők végén ítéletnek kell következni, ami meg is történt a Golgotán. Ez Isten kegyelmes ítélete volt, aki nem él vele, az halála után igazságos ítéletre megy.

Jézus is a tolvaj jöveteléhez hasonlította az ő napját. Ez engem mindig zavart, amíg meg nem értettem, hogy az a nap – akár a halálom napja vagy visszajövetelének napja –, kifoszt minden hamis reménységből.

Nem késlekedik, hanem hosszan tűr

Micsoda drága kegyelem ez! Csak az ő nagy irgalma, hogy még nincsen végünk. Ez feltárja az Úr szívét, hogy az a szándéka, hogy mindenki megtérjen, megtérhesen. Még a thiatirai Jezabelről is azt mondja az Úr: *„Pedig adtam neki időt, hogy megtérjen, de nem akar megtérni...”* (Jel 2,21) Milyen félelmetesen aktuális ez a magatartás; van idő, de nem akarnak megtérni.

Úgy látom, hogy a pandémia is Isten felemelt ujjá; térjetek meg, elpártolt fiaim! Nehéz, de kegyelmi idők ezek. Hirdetnünk kell az evangéliumot, amíg tart a ma. *„Ma, ha az ő szavát halljátok, ne keményítsétek meg a szíveteket...!”* (Zsid 3,7-8) Mennyi türelem, milyen hihetetlen kegyelem! Ezt nem lehet büntetlenül visszautasítani.

Idős lelkész testvér mondta el, hogy amikor Sopronban a (20. század elején) a Líceumba járt, a fizika tanárunknak kedvenc témája volt kigúnyolni Péter kijelentését, mondván: *„A tudomány tudja: az elemek föl nem bomlanak. Micsoda badarságot írt ez az egyszerű halász!”* Amikor felrobbant az első atombomba – mondta a lelkész –, megállapítottam, hogy lám, Uram, megint csak a te ígédnek volt igaza.

John D. Barrow „A Világegyetem Születése” című könyvében leírja: *A zárt világegyetem összes energiáinak eredője nulla. Ez azt jelenti, hogy a világ a „semmiből” keletkezett, és meg is semmisülhet. A Biblia ezt így fejezi ki: „És láttam egy nagy fehér trónt és a rajta ülőt: színe elől elfutott a föld és az ég, és nem maradt számukra hely”* (Jel 20,11).

Tudhatunk-e valamit is az idők végét illetően?

A pontos időt egészen bizonyosan nem! Viszont vannak az időknek jelei. Nem csillagjelekre kell gondolni, hiszen az Úr beszélt róla, hogy ilyen jelek alapján ez nem számítható ki. De kortársait számonkérte: „*Képmutatók! Az ég színét meg tudjátok ítélni, az idők jeleit pedig nem tudjátok?*” (Mt 16,3)

Megszégyenítő példa, hogy Izráel vallási vezetői nem ismerték fel a messiási időket, nem ismerték meg Jézust, a Messiásukat. Vajon miért nem? Hiszen az Úr teljesítette azokat a kritériumokat, amelyeket maguk a rabbik írásban előre lefektettek, hogy milyen csodákról lehet majd felismerni az érkező Messiást. Jézus mindezt megtette, mégsem fogadták el, mert nem az ige tájékoztattak, hanem a saját politikai és vallási elképzeléseik alapján. A nyugati vallási vezetők többsége ma is ebben a veszélyes lelki helyzetben van.

Egy hívő keresztyén miként ítélni meg az időket? Mi jellemzi a mai kort? Hol tart Isten világoráján az idő? A hívő keresztyén természetesen Isten kinyilatkoztatott szaván, igéjén tájékozódhat. Az Úr Mózes kora óta fontosnak tartotta, hogy népe megértse, hogy a világtörténelem sorsát nem a vak véletlen irányítja, hanem minden úgy történik, ahogy ő azt előre kijelentette. Ezért is nagyon fontos az ige ismerete, hiszen megerősíti hitünket azáltal, hogy a szemünk előtt teljeseznek be azok a dolgok, amiket Isten a próféták és Szent Fia által kijelentett.

Sűrűsödnek a démoni erővonalak

A Szentírás alapján úgy látom, hogy mi valóban az utolsó időket éljük. Szemünk láttára készítik elő az antikrisztus globális világalalmát (vö. Jel 13). Ennek a sötét világbirodalomnak történelmi indíttatását a francia forradalomban látom (1789). Hatalmi, ideológiai, vallási alapon épül a modern Babel-tornya (globalizáció, migráció, egy birodalom, egy vallás).

Isten igéje az embert gonosznak mondja ifjúságától fogva (1Móz 8,21). Ha nyolcmilliárd gonosz összefog, abból jó nem származik. Abból sem származhat semmi jó, hogy a világvallásokat egyesíteni akarják. Hamarosan lerakják Berlinben annak az épületnek az alapját, amelyet a zsidó, a keresztyén és a muszlim vallások közeledésének szimbólumaként készülnék fölépíteni. Egy ilyen közös vallásban kizárólag Jézus Krisztusnak nem lesz helye. A keresztyénellenesség és -üldözés évről évre radikálisabb formát ölt, nem csupán keleten, hanem a volt keresztyén világban is.

Vigyázzatok!

Jézus az utolsó időkre vonatkozóan figyelmezteti késői tanítványait, válaszolva az akkori tanítványai kérdésére: „*Mondd meg nekünk, mikor lesz ez, és mi lesz a jele a te eljövetelednek és a világ végének? Jézus így válaszolt nekik: Vigyázzatok, nehogy valaki megtévesszen titeket!*” (Mt 24,3-4).

Jézus a megtévészésre teszi a hangsúlyt, sőt visszatér arra, hogy hamis prófé-

ták és hamis Krisztusok lépnek fel, nagy jeleket és csodákat tesznek (mi, emberek, jobban szeretünk látni, mint hinni az igének), hogy ha lehet, megtévesszék a választottakat is. Olyan Jézust hirdetnek, aki megtévessztésig hasonlít az igazira, de mégis más lélek és más evangélium hangzik. Az igazi, a valódi a kereszt Krisztusa.

Jézus tudja, hogy az övéi a sötét démoni erőket meg tudják különböztetni, felismerik az ordító oroszlánt, de a világosság angyalának képében megjelenő kísértő nagy veszélyt jelent. Jézus beszél vajúdó világról, keresztyénüldözésről, a gonoszság megnövekedéséről, árulásról. Megsokasodik a gonoszság, a szeretet pedig sokakban meghidegül. Ezt naponként látjuk beteljesedni. De aki mindvégig kitart hitben és szeretetben, az üdvözü. Ezért a szent mentalitásért harcolnunk kell hitben!

Néhány kritérium, amely a végidőkre utal

1. Amikor Isten országának az evangéliumát hirdetik az egész világon minden népeknek, akkor jön el a vég (Mt 24,14). Úgy látom, hogy ez már beteljesedett.

2. Jézus beszél a 70-ben bekövetkező szörnyűségekről, Jeruzsálem és a tempom pusztulásáról, Izráel újabb fogságáról: „*Kardélre hányják és fogságba viszik őket mindenféle nép közé, és pogányok tapossák Jeruzsálemet, amíg be nem telik a pogányok ideje*” (Lk 21,24). Ez a hihetetlen kritérium is teljesült, 1948-ban megalakult Izráel állama. Közel két évezred múltán már ez is elég ok volna a hitre. **A fügefá már zöldell,** levelet hajt, még nincs rajta termés, de közel van a nyár.

3. Amint Noé és Lót napjaiban történt, úgy lesz az Emberfia napjaiban is. Jézusnak ezek a kijelentései megrendítőek. A Noé korabeli nők ördögi lényeknek szültek lelki gyermekeket. (Nagy Sándor, Napóleon, Lenin, Sztálin, Hitler stb. démoni emberek, nagy vitézkedők.)

A gonoszság elhatalmasodott a földön. Manapság az okkultizmus reneszánszát éli. Lót napjaiban elterjedt a szexuális perverzió, a homoszexualitás, akárcsak manapság az LMBTQI, a genderideológia politikai hatalommal erőszakolt fő irányná lett a volt keresztyén társadalmakban. Mindkét Jézus által említett történet ítéletbe torkollott.

Mit tehetünk? Megmaradunk Isten törvényének igazsága mellett az emberi és természeti normalitás vonalán. Közben pedig könyörgünk, mint Ábrahám, akit gyakran tévesen idézünk. Ő nem Sodoméért könyörgött, hanem a „tíz igazért”. Ha viszont van a tíz igaz, akkor megmenekül Sodoma is!

Ábrahám hite tízig tartott, Isten az Egy Igazért tartotta meg ezt a világot. De ha már nem lesz „tíz”, aki higgyen az Egy Igazban, akkor jön el a vég. Itt meg kell említeni, hogy az elragadtatás megszünteti a hívők jelenlétét a világban. Ennek idejét nem tudjuk, de azt igen, hogy az Úr elragadjon az övét a nagy nyomorúság előtt, akárcsak Noét a bárkával, Lótot az angyalokkal kiragadjon a rettenetes pusztulásból. „...Az egyik felvételik, a másik otthagyatik...” (Mt 24,40; vö. 1Thessz 4,15-18)

Természetesen az Úr nem az utolsó évszázadok és a végső évtizedek forgatókönyvét adta meg, csupán tájékozási pontokat. Ez kizár minden jóslást.

4. Az antikrisztus fellépését megelőző viszonyok. Az egyház helyzetét ebben a korszakban a hittől való elszakadás jellemzi.

„A Lélek pedig világosan megmondja, hogy az utolsó időkben némelyek elszakadnak a hittől, mert megtévesztő lelkekre és ördögi tanításokra hallgatnak...” (1Tim 4,1; vö. 2Thessz 2,3b)

Nyugaton templomok százait bontják le vagy adják el. Ezrével szűnnek meg gyülekezetek. Az iszlám feltörése már előrevetíti árnyékát. Az istentagadás eluralt a közgondolkodást. A társadalom állapota erkölcsi és vallási értelemben is egyre szomorúbb képet tár elénk: „Azt pedig tudd meg, hogy az utolsó napokban nehéz idők jönnek. ... Az emberek... inkább az élvezeteket szeretik, mint Istent” (vö. 2Tim 3,1-5). A nemzedékek közötti válság is súlyos.

A huszadik század az emberiség eddigi legsötétebb időszaka volt. A két világháború már jelezte, hogy a mélyen lévő válság a felszínre került. Kommunizmus, faszizmus, tudatos erkölcsi rombolás az élet minden területén, aminek gyümölcseit már aratjuk. *Elvis Presley* kijelentése: „Művészetem célja, hogy leromboljam a keresztyén erkölcsöket”. Sikerült.

A liberális baloldal által szervezett 1968-as diáklázadás nyílt támadás volt a keresztyén hit ellen, a mai vezetők egy jelentős része még ennek a nemzedéknek a tagjaiból tevődik össze.

5. Az Antikrisztus fellépése. Ennek idejét szintén nem tudhatjuk. Úgy látom, hogy a küszöbön áll, szinte minden kész. „Mert az Úr napját megelőzi a hittől való elszakadás, amikor megjelenik a törvénytíró, a kárhozat fia. Ez majd ellene támad és fölébe emeli magát mindennek, amit istennek vagy szentnek mondanak, úgyhogy beül az Isten templomába is, azt állítva magáról, hogy ő isten. ... Mert ennek a törvénytírónak az eljövetele a Sátán munkája, a hazugság minden hatalmával, jelével és csodájával...” (vö. 2Thessz 2,3-12)

A brit miniszterelnök és neves jogászok is tiltakoztak a jogrend tudatos felforgatása miatt. Korunk egyik legmegdöbbentőbb valósága az évezredek jogrend lábbal tiprása. Ami bűn, az erénnyé lett, ami erény, azt bűnné teszik.

Az Antikrisztus mágikus képességű ördögi személy lesz, akinek nem tud ellenállni senki, csak az, akiben az Úr Lelke van. Már ma is vannak, akik nyíltan Luciferimádók. Nem a sátánisták szélsőséges szektájára kell gondolnunk, hanem ennek pont az ellenkezője lesz igaz: az imádat tudományos és tiszteletre méltó dolog lesz. Kevesen fogják tudni, hogy a Sátánt imádják, lehet, hogy senki. És még ha tudja is valaki, az *David Spangler*hez hasonlóan Lucifernek fogja hívni őt, aki szerintük „Isten szeretetének ügynöke és az evolúció útján munkálkodik”.

David Spangler, a New Age egyik vezetője így magyarázza tovább az Antikrisztus és Lucifer kapcsolatát, és azt, hogy miért fogják Lucifert imádni: „Krisztus ugyanaz az erő, mint Lucifer. Lucifer készíti elő az embert a krisztusi lét megtapasztalására, ő a nagy kezdeményező. Lucifer munkálkodik mindannyiunkban, hogy teljességre jutasson bennünket. Ahogy az új korszak felé közeledünk, mindannyian valamilyen módon eljutunk egy pontig, amit én luciferi beavatásnak nevezek, amivel sok embernek kell most és a közeljövőben szembenéznie, mert ez a beavatás az új korszakba” (Dave Hunt - T. A. McMahon: A keresztyénség félrevezetése).

Reménységünk: „Mivel megtartottad állhatatosságra intő beszédemet, én is megtartalak téged a kísértés órájában, amely el fog jönni az egész világra, hogy megkísértse azokat, akik a földön laknak. Eljövök hamar, tartsd meg, amid van, hogy senki el ne vegye koronádat.” (Jel 3,10–11)

Ittzés István

OPENDOORS HÍRLEVÉL
– 2021. ÁPRILIS

Mi történik Nigériában?

Az áprilisi hírlevél témája továbbra is Közép- és Nyugat-Afrika illetve a szubszaharai térség.

Nigériában ismereteink alapján, 2009 óta legalább 36 ezer keresztyént gyilkoltak meg iszlám dzsihadisták. Terrorakcióik nyomán mintegy 2,5 millióan váltak belső menekültekké az országban. Csak 2020 első felében 620 keresztyén embert mészároltak le a fuláni pásztorok és a Boko Haram nevezetű terrorszervezet tagjai. Jelenleg tehát e szomorú tények alapján ebben a térségben a legtragikusabb a keresztyének helyzete.

Elemzők (Danube Institute) állítják, hogy a Közel-Keleten vereséget szenvedett Iszlám Állam a szubszaharai (a Szaharától délre) térségben születhetik újjá. „Az elmúlt évtizedben ugyanis példátlanul megerősödtek Afrikában az Iszlám Államhoz köthető terrorista szervezetek. A kontinensen már hat különböző országban vannak jelen és milliók kényszerültek miattuk az otthonuk elhagyására.” Az afrikai kontinensen az ISIS könnyebben és hatékonyabban tud tevékenykedni, hiszen sok esetben országhatárok mentén (Niger, Csád, Szudán, Kamerun, Nigéria) alakítják ki stratégiai bázisukat. Ez pedig lehetővé teszi számukra, hogy egy támadás végrehajtását követően, a határokon át, ide-oda mozogjanak.

Hozzá kell tenni azt is, hogy a Nigériában alapított Boko Haram nevű terrorszervezet 2015-ben hűséget fogadott az Iszlám Államnak, így gyakorlatilag annak részévé vált. A terrorszervezet neve hausza nyelven „A Nyugatiasodás Szentségtörés”, vagy „A Nyugati Oktatás Tiltott”. Sokat mondó elnevezés. A Boko Haram egyik célja, hogy megdöntse a kormányt Nigériában és létrehozza ott az Iszlám Kalifátust.

A másik, a régióban jelen lévő terrorszervezetről, a fuláni pásztorokról, előző hírlevelemben írtam.

*„Amikor este lefekszünk,
soha nem vagyunk biztosak ab-
ban, hogy felébredünk-e másnap.”*

Jeremiah lelkész mondja ezeket a szava-
kat, miközben ott ül vályogból épült kunyhó-
jának tűztől megfeketedett romjai között. Ez
volt az otthona.

Faluját 2020 áprilisában támadták meg – a támadás része volt a Nigéria középső
körzeteiben tapasztalható keresztények elleni erőszakhullámnak. Ebben a régióban
a harcos fuláni pásztorok, akik egy állataikat terelgető népcsoport, szarvasmarháik-
nak foglalnak el újabb és újabb területeket ott, ahol növénytermesztésből élő keresz-
tyének élnek már ősidők óta. A termőföldek elfoglalásához erőszakos eszközöket
alkalmaznak, ölnek és pusztítanak.

Természetesen közülük sem mindenki radikális harcos. Viszont az iszlám befo-
lyás erősödése nyomán egyre többen vannak köztük, akiknek a tetteit már kifejezet-
ten a keresztények iránti gyűlölet táplálja. Felégetik a templomokat, a keresztény
közösségeket brutálisan támadják. És feltűnő, hogy az ugyancsak itt élő muszlim
közösségeknek nem vagy alig esik bántódásuk. Ez egy radikális iszlamizációs fo-
lyamat is egyben, amelyet helyi politikai és iszlám vallási vezetők is kihasználnak.

Jeremiah lelkész hangja nyugodt és kellemes, szelíd, de mégis határozott. Mint
egy pásztor hangja, még akkor is, amikor a támadás fájdalmas emlékeit osztja meg a
hallgatóval. Panaszolja, hogy a kormányzat semmit sem tesz annak érdekében, hogy
megállítsa a régióban a kegyetlen keresztényüldözést.

*„Segítségért kiáltottunk a kormányhoz, hogy avatkozzon be, de ők nem tettek
semmit”* – mondja Jeremiah. *„Továbbra is imádkozunk azért, hogy a fuláni fegyvere-
sek megváltozzanak. Mert tudjuk, hogy vannak közöttük is olyanok, akiket mások
kényszerítenek a borzalmas tettekre. Meg persze biztosan vannak olyanok is, akik-
nek már megkeményedett a szívük.”* És azt is mondja nekünk úgy, mintha önmagát
is emlékeztetné: *„Tudom, hogy Istennek semmi sem lehetetlen”.*

Jeremiah lelkész faluja az észak-nigériai Kufana térségében, távoli fekvése mi-
att teljesen kiszolgáltatott a fuláni fegyveres támadásokra. Itt nincs áram, nincsenek
tisza vízű kutak, épített utak sincsenek – és a falut sűrű erdő veszi körül.

Nigéria, hivatalosan a **Nigériai Szövetségi Köztársaság** (Federal Republic of Nigeria), független ország Nyugat-Afrikában, a legnépesebb állam Afrikában. A szárazföldön nyugatról Benin, keletről Csád és Kamerun, északról Niger alkot vele határt. Délről az Atlanti-óceán részét képező Guineai-öböl határolja. 1991-óta a főváros az ország közepén fekvő **Abuja**. Területe: 923 769 km². Népe-
ssége: 190 886 311 fő (2017). Vallások: iszlám 53 %; keresztény 45,9 %; egyéb 0,6 %.
(Forrás: wikipedia)

Békés tüntetést szerveztek 2020. március 1-jén a nigériai katolikus püspökök a főváros, Abuja központjában, hogy hangot adjanak tiltakozásuknak a keresztyéneket ért támadások miatt közel százmillió nigériai Krisztushívő nevében, akiknek a fele katolikus. *(Magyar Kurír)*

A támadás

2020. április 23-án délután 4 óra körül Jeremiah lelkész és a falusiak lövéseket hallottak a közelben. Tapasztalatból tudták, hogy megtámadták őket, s hogy ez mit jelent. *„Azt mondtuk az asszonyoknak és gyermekeinknek, hogy meneküljenek el a legközelebbi városba, míg a férfiak örködnek”* – mondja a lelkész. A következő percekben fuláni fegyveresek vették körül a falujukat.

Emlékszik, hogy a támadók közül többen egyenruhát viseltek. Automata fegyvereik voltak és fáklyákkal a kezükben közeledtek. Meglátva a támadókat, a falu védői megrémültek, elszállt minden reményük és szerteszt futottak, a szélrózsa minden irányába. Voltak, akik a bozótosban bújtak el, mások a közeli sziklák közt húzták meg magukat, többen pedig az asszonyok után futottak a szomszéd településre. Néhányan az életüket vesztették. Jeremiah lelkész futás közben hallotta, ahogy a golyók a feje fölött fütyültek. A támadók módszeresen házról házra jártak, és mindent felgyújtottak, ami az útjukba került. Jeremiah lelképásztor házához is elmentek, ahol az ott talált műanyag székeket kupacba rakták, így halmozták fel azokat a kis templom fából készült padjaira. Aztán felgyújtották a székeket, hogy elpusztítsák a templomot. De hála Istennek, a padok nem gyulladtak ki.

„Isten úgy mutatta meg hatalmát, hogy csak a műanyag székeket engedte megégni és megoldadni, a fapadok és templomtető nem égtek el a tűzben” – osztotta meg velünk Jeremiah lelkész az élményeit.

Kármentés

Másnap reggel Jeremiah lelkész és az emberek visszatértek a falujukba. Szomorúan látták, hogy nem sok minden maradt meg ingóságaikból és otthonaikból.

„Csak azt láttuk, hogy még mindig minden parázslott, tűz és füst szállt fel a házakból és a gabonatórolókból” – mesélte szomorúan a lelkész. *„Akik a közelben voltak, elkezdtek vizet locsolni a zsarátnokokra, oltották a felgyújtott vetést is, hogy legalább valamit megmenthessenek a termésből, és hogy legyen mit enni az elkövetkező napokban.”*

Részletesen leírja a látványt, ami fogadta a visszatérőket. Törmelék-kupacok, vályog romok, szétszórt edények, a házak befedésére szolgáló megégett hullámlemez, mindmind ott voltak halomban hányva a faluban. A családi otthonok csupaszon álltak, háztetőik nélkül, és a vályogfalakat fekete koromfoltok borították.

Jeremiah lelkész még most is körbejárja kívülről az otthonát. Nézi az ajtótokot ajtó nélkül, fent hiányzik a tető. Hamu és a korom borít be mindent.

„Azért tették ezt, mert szeretnék elvenni tőlünk ezt a területet” – mondja. „Ezért támadtak. El akartak üldözni minket, meg akarták ölni az itt élő embereket. De Isten most nem engedte, hogy ez megtörténjen.”

Kígyó és ember

Jeremiah lelkész belép otthonába, kezével végig simítja az omladozó falakat, és ujjaival letör néhány vakolatdarabot. Ez a fajta erőszakos üldözés, amit ő és faluja átélt, sok keresztyén ember életének a része mostanában Nigériában. Nigéria nem véletlenül a 9. az Open Doors aktuális (2021) üldözöttségi listáján. Még a koronavírus járvány sem állította meg az agressziót a régióban.

„Volt idő, amikor még szabadon beszélgettünk a fulániakkal, de most úgy vagyunk velük, mint az egyszeri ember a kígyóval. Nyújtsd a kezed a kígyónak, meg fog marni. Megromlott a kapcsolatunk.” – osztja meg velünk Jeremiah.

E szörnyű támadás ellenére a lelkész még mindig reménykedik és ezt a reménységet akarja elültetni népében is. Arra emlékezteti őket, hogy Isten kegyelméből maradtak életben -, és hogy az Úrnak még mindig vannak tervei velük. Szeretné, ha hitbeli kitartásukkal dicsőséget szereznének az Úr nevének.

„Dicsőíteni akarjuk Istent. Él, és segít nekünk!” – teszi hozzá Jeremiah. – „Ahogy egy kotlós kiterjeszti a szárnyait, hogy betakarja a csibéit, olyan a mi Istenünk is”.

A további támadásoktól való félelem miatt újra és újra napirendre kerül az önvédelem, a fegyveres védekezés lehetősége, de Jeremiah szerint a környékén és a környező területeken élő keresztyének soha nem harcoltak fegyverrel és távol áll tőlük az emberölés gondolata is. *„Ha meghalunk is, Isten kezében vagyunk” – mondja.*

„Ha nem jöttél volna!”

Miután az *Open Doors USA* hírét vette a támadásnak, partnereinkkel megszerveztük Jeremiah lelkész és a Kufana környékén élő hívők támogatását. Élelmiszereket, gyógyszereket és építő anyagokat vásárolhatnak maguknak otthonuk újjáépítéséhez. Megszerveztük számukra a lelki trauma tanácsadást is, hogy újra megerősödjének hitükben és megerősödjön a keresztyén közösség Nigéria e régiójában.

„Ha nem jöttél volna el, még többet szenvedtünk volna” – mondja nekünk Jeremiah lelkész. *Nyitott ajtókkal vártunk, a gyülekezet nevében köszönjük a támogatást.*”

A kufanai keresztyének, hívők százazreit képviselik Nigériában és Afrika szub-szaharai részén. Naponta kockáztatják az életüket, hogy az evangélium iránt ellenséges régiókban hitelesen éljék meg a Jézus Krisztusba vetett hitüket. Égető szükségük van a támogatás minden formájára, a trauma tanácsadásra, a megélt tanítványságra és a sürgősségi segítségnyújtásra.

„Isten úgy akarja, hogy a világban élő keresztyének egy nagy család tagjaiként éljenek, egymásra figyelő közösségben.” – mondja búcsúzóul Jeremiah lelkész. És köszöni azoknak a keresztyéneknek a támogatását, akik imádságban vagy bármilyen módon segítették őket. „Sok mindenben különbözőek vagyunk, de Jézus Krisztusban mégis egyek.”

A hírlevelet Lupták György készítette az OpenDoors International engedélyével.

...ha szenved az egyik tag, veled együtt szenved valamennyi, ha dicsőségben részesül az egyik tag, veled együtt örül valamennyi.” (1Kor 12,26)

Az *OpenDoors* felekezetektől függetlenül működő keresztyén segélyszervezet, amelynek elsődleges célja már több mint 60 éve az üldözött keresztyének segítése mintegy 60 országban. Az *OpenDoors* évente közzéteszi az üldözött keresztyének helyzetét vizsgáló jelentését, az úgynevezett Világüldözési Indexet, amely annak az 50 országnak a rangsorát tartalmazza, ahol a keresztyének leginkább szenvednek el üldöztetést. Becslések szerint ezekben az országokban jelenleg mintegy 260 millió keresztyén szenved a magas fokú, esetenként szélsőséges üldöztetésektől. Az „*OpenDoors*” projektek sokrétűen segítik az üldözött keresztyén embereket. Segítik a keresztyén vezetők képzését, önkéntes munkát végeznek a foglyok között, sürgősségi segély- és traumamunkát végeznek, Bibliákkal és keresztyén irodalom terjesztésével erősítik az üldözötteket, valamint sokrétűen támogatják a meggyilkolt keresztyének családtagjait. Mindemmel kiterjedt kapcsolatrendszerén keresztül az *OpenDoors* kiadványokkal, előadások szervezésével szolgáltató információt a keresztyénüldözés aktuális helyzetéről és közös imádságokra buzdítja a keresztyén közösséget, egyéneket.

Ez az a nap! – Múlt, jelen, jövő

Az elmúlt időszak lehetőséget adott sokunknak arra, hogy kicsit megálljunk, visszatekintsünk a mögöttünk álló évekre, elgondolkozzunk a jelenen és a bizonytalanságok ellenére reményteljesen nézzünk a jövőre. Ezt tettük mi is az *Ez az a nap!*-nál, hálát adva Istennek az elmúlt két évtizedért, Isten vezetéséért, a megtapasztalt kegyelmekért, és hogy ezek erőt és bizonyosságot adnak a jövőre nézve is. Emberileg sok kérdés van bennünk, de hisszük, hogy Isten mindent átlát, és az ő tervében benne van ez a mostani helyzet is.

Az egy évvel ezelőtt elindított Reménység Estéinket továbbra is folytatjuk, mert látjuk, hogy ez sokaknak ad bátorítást és erőt. Havi rendszerességgel tartjuk ezeket az online dicsőítő alkalmakat különböző zenészek vezetésével, valamint lelki vezetők igei gondolataival.

A járványhelyzetben láttuk, hogy leginkább azok vannak megterhelve, akik a legtöbbet teszik a betegek gyógyulásáért. Ezért *Mozdulj!* néven létrehoztunk egy új hálózatot, melynek célja az egészségügyben dolgozók tevéleges megsegítése. Hálás a szívünk, hogy országszerte nagyon sokan csatlakoztak ehhez a mozgalomhoz, és már csaknem 50 kórházban működik önkéntes ima- és segítőcsoport.

A világvárvány jelenlegi alakulását figyelembe véve meg kellett hoznunk döntésünket, miszerint idén júliusra a Puskás Arénába tervezett hálaadó- és dicsőítő alkalmunkat 2022. július 23-ra helyeztük át. Amikor egy évvel ezelőtt a halasztásról kellett döntenünk, bízunk benne, hogy 2021 nyarára már teljesen megszűnik a veszélyhelyzet és újra minden a korábban megszokottak szerint fog működni. Sajnos ez nem így alakult, és bár talán most már tényleg közel van a járvány vége, a körülmények túl bizonytalanok ahhoz, hogy meg lehessen tartani a nemzetközi rendezvényt.

Hiszük, hogy Isten akarata ennek az eseménynek a megvalósulása. Bízunk benne, hogy ő a legjobbat készíti elő, és jövőre még nagyobb lelkesedéssel és odaszánással dicsőíthetjük őt.

Kérjük, továbbra is hordozzátok imában az *Ez az a nap!*-ot, ezt a látást, és ha Isten is úgy akarja, találkozzunk 2022-ben!

László Viktor

Ez az a nap!
látató-főszerző

